

kelenföldi evangélikus

2.

xxiv. évfolyam
2020. nyár

hírlevél

Istennel | hittel | szeretettel | szolgálattal

„... kitérülnek előtte az ajtók, nem maradnak zárva a kapuk!”
(Ézs, 45,1)

Szeretett gyülekezet!

Különleges tanévet zártunk le, különleges nyár vár ránk. Az egész világ keresi régi/új önmagát, és igyekszik feldolgozni mindazt, ami a járványhelyzetben, a veszélyhelyzetben történt/nem történt. Sokan összetörten, sokan feltöltődve, sokan megkönnyebbülve, sokan szorongva állnak a nyár startvonalán. Ami közös: a bizonytalanság és a mindenkiben ott szunnyadó kérdések, közöttük is a leghangsúlyosabb kérdés: hogyan tovább? A kelenföldi evangélikus gyülekezet tagjai is különböző módon éltek meg és élnek meg az elmúlt hónapok karanténjait. Sokszor tapasztalhattuk meg, mekkora ereje

is van ennek a sokszínű közösségnek. A segítségnyújtás különböző formáit is gazdagodásként éltük meg, a telefonos lelkigondozástól az online istentiszteletekig, a biciklis angyalok kreativitásától, a zoom-os tanításokig. Ennek a történelmi időszaknak a lenyomata ez a Hírlevél, melyet nagy szeretettel készítettünk el, gyülekeztünk épülésére és Isten dicsőségére. Az Örökkévaló áldása legyen mindnyájunkkal! Isten a mi erős várunk, aki velünk van a folytatásban is.

Szeretettel
a szerkesztőség nevében,
☞ GÁNC S TAMÁS

„Az Úr pedig a Lélek, és ahol az Úr Lelke, ott a szabadság.” 2Kor 3,17

„Azt hiszed, hogy szabad vagy? Hát nem. Neked olyan, hogy szabad vagy nincs.” /Háy János/

Ó, nem! Nem a koronavírus miatt! Nem is azért, mert már nem vagy gyerek, és nincs nyári szüneted, csak pár hét szabadságod. Születésed pillanata óta korlátok közé vagy szorítva. Hiszen a szüleid szabályozták, hogy mikor kelj fel, mikor fekjüdj le, mikor egyél és igyál. Ez a helyzet nagyon hamar tovább fokozódott, és az oviban is délutáni alvásra próbáltak kényszeríteni, meg arra, hogy lehetőleg evőeszközzel egyél. Az iskolában pedig mesterszintre fejlesztették a korlátokat. Szünetben kötelező volt kimenni az udvarra, ha esett, csak köröztél a folyósón vagy elbújtál a mosdóban. Meg volt szabva, hogy milyen tornaruhát és tornacipőt viselj, milyen lehet a köpenyed, a ceruzád hegye, a tollad színe, a köszönésed stílusa alsóban, majd felsőben. Megmondták, hogy meddig kötelező a napközi, sapkában pedig nem illett az intézménybe lépni. A szabályok és korlátok egy idő után olyan természetesnek tűnnek,

mintha velünk születtek volna. Pedig nem születtek velünk.

Amikor felnőttél, azt hitted, hogy szabad vagy. Szabad leszel. Mindenfélet megengedhetsz magadnak. Dolgozhatsz azért, hogy utazhass és nyaralhass. Dolgozhatsz a szabadságodért. Nyitva vannak a határok, a tengerig is eljuthatsz, és ez fontos, mert az itt nincs. Hegy se sok. Legalábbis nem túl magasak. De amikor elmész Svájcba vagy Görögországba, csak egy turista vagy a sok közül. Valahol mindig is gyanús volt, hogy a szabadság nem erről szól.

Most pedig 2020-ban kérdés, hogy egyáltalán lehetsz-e turista a sok közül? Kérdés, hogy bemehet-e az iskolába a gyereked, vagy otthon kell tanuljon? Nem tudod, hogy meddig tudsz üldögdélni kedvenc éttermed vagy kávézó térszán. Eddig nem lehetett. Most igen. És ezután? Megmondják, hogy maszkot viselj, és azt is, hogy hol. Beszabályozzák,

hányan mehetnek strandra, és azt is, hogy milyen távolságra fuss az előtted futótól. Kérdés, hogy tudsz-e egyáltalán dolgozni? „Azt hiszed, hogy szabad vagy? Hát nem. Neked olyan, hogy szabad vagy nincs.” /Háy János/

Ezek határozzák meg a szabadságunkat? Ezek a fent említett korlátok? Ezek azok, amelyek közé zárva már nem vagyunk szabaddok? Ha nem tudsz szabadságra menni, akkor nem vagy szabad? És az év többi napjával mi van? Mi határozza meg a szabadságod?

Vannak, akik azt gondolják, hogy egészségesek csak azért, mert képesek részt venni ebben a játékban, és tovább játszani azt, hogy szabadok. Végláthatatlan a lista arról, hogy mi teheti tönkre az életet és az igazi szabadságunkat. Megtilthatjuk a gyerekeinknek például, hogy zajosak legyenek és futkározzanak. A csodálatos iskolarendszerünk megölheti bennük a tudásvágyat és a tanulás örömet, azt a kíváncsiságot, ami arra ösztönzi őket, hogy tanuljanak. Nagyon sok módja van az emberülésnek. A bürokrácia személytelen rendszere is ilyen. Ez az elidegenedés, amit a Biblia halálnak hív, általában

az életünk legfontosabb pontjába van beépítve: a munkánkba. A halottnak levést, a vegetálást, az engedelmességet megtanuljuk. Megtanítanak minket, hogy halottak legyünk. De ez a fajta halál nem része az emberi természetnek. Ez „természet ellenes”. Ez valami olyan, amit gyerekkorunk óta tanítanak nekünk. Az a fajta rettegés és félelmetes halál, amit az ördög mutat meg Jézusnak a pusztaiban. Isten vagy? Meg tudod szabadítani ez embereket ettől? Jézus természetes halálával győzi le a természet ellen valót. A szimpla vegetálás nem élet. Ezért küldi el Szentlelkét, hogy igazán szabadok legyünk! „Az Úr pedig a Lélek, és ahol az Úr Lelke, ott a szabadság.” 2Kor 3,17

☞ GOMBKÖTŐ BEÁTA

Igazgatólelkészi beszámoló a 2019-es évről

„Minden gondotokat őreá vessétek, mert neki gondja van rátok.” (1Pt 5,7)

2019 januárjában is megrendezésre került az ökumenikus imahét kerületünkben is, melynek nyitóalkalma templomunkban volt, Dr. Molnár Sándor református lelkipásztor igehirdetésével. Január 26-án presbiteri csendesnapot tartottunk Fóton, ahol a nyitó áhítatot Cserhátiné Szabó Izabella főtí lelkésznő, püspök helyettes asszony tartotta. Január 27. és február 17. között vesperasorozatot hirdettünk meg, Koczor Tamás lelkész és kántorátusunk szolgálatával. Februárban ismét házgazdái lehettünk a budai egyházmegye lelkészgyűlésének. Február elején, a második félvélelejtől indult egy beszélgetéssorozat Szabaduló Óra címmel, az egyetemi gyülekezettel közös szervezésben. A hónap végén hivatalában fogadott minket (gyülekezet elnöksége, cserkészcsapat megbízott vezetője) Dr. Hoffmann Tamás polgármester úr, akivel tárgyalásokat folytattunk, többek között épület-komplexumunk felújításáról. Ennek eredményeképpen az önkormányzat 15 millió forintos

támogatást biztosított erre a célra.

Március 1-én a budapesti nyugdíjas körben a pünkösdi-lutheránus párbeszédéről, március 11-én a Férfikörön pedig Mária Magdolna szerepéről tarthattam előadást. Március 10-én iktatta be hivatalába Illés Dávid esperes Nt. Takaró János lelkipásztort, a kelenföldi református gyülekezet megválasztott lelki vezetőjét, aki édesapjától vette át a közösség pásztorolását. Gyülekezetünket képviselhettem az ünnepi istentiszteleten, és áldással bocsáthattam én is szolgálatába a „szomszéd” egyházközség lelkészét. Március 15-17. között tartottuk tavaszi gyülekezeti hétvégénket Balatonszárszón Otthonteremtés címmel. A hétvégén vendégelőadóink voltak, Dr. Szabóné Mátrai Marianna és Dr. Szabó Lajos személyében. Március 19-én egyházközségünk presbiteriuma újabb három évre (2022. augusztus 31-ig) igazgatólelkésznek választott. Ezen a helyen is köszönöm a testülettől kapott bizalmat. Március 23-án Albertirásán találkoztak az egyházkerület

lelkészei és felügyelői, ahol gyülekezetünket az elnökség, valamint két másodfelügyelőnk képviselte. Az egyházmegyei hittanversenyen két csapatunk indult, a kisebbek harmadik, a nagyobbak ötödik helyezést értek el, felkészítő tanárjuk csakúgy, mint tavaly, Gombkötő Beáta hitoktató-lelkészünk volt. Köszönjük, és gratulálunk nekik!

Április első vasárnapján tartottuk a 2019-es áldozati vasárnapot, a gyűjtés célja ezúttal a lelkészi hivatal felújítása volt, mely a nyár folyamán meg is valósult. Április 8-án a Wesley János Lelkészképző Főiskolán, április 28-án pedig a Budai Ciszterci Szent Imre Plébánia fiatal házaskörén tarthattam előadást doktori témámban, Miért éppen Mária Magdolna?, illetve Húsvét koronatanúja címmel. Május 7-én képviselőtestületi ülést tartottunk, május 8-án pedig egyházmegyei közgyűlésen vettünk részt a gyülekezet megyei tisztviselőivel. Május 11-én az egyházkerületi napra külön busszal utaztunk Ceglédre, ahol feltöltkezve, rengeteg élménnyel lehetünk gazdagabbak. Jómagam nagy izgalommal készültem a záróistentisztelet igehirdetési szolgálatára is. A hazafelé vezető úton a busz egyik kereke kitört, de a pót-

busznak köszönhetően mindenki épségben ért haza, Isten Őrző angyala velünk volt. Óriási élményt jelentett nekem, hogy május 22-én a Gaudiopolis Békásmegyeri Evangélikus Szeretetházban személyesen köszönhettem egyik nagyon kedves teológiai tanáromat, mentoromat dr. Takácsné Kovácsházi Zelmát, aki 75 éve konfirmált a kelenföldi templomban. Június 1-én tartottuk Orgonaiünnepünket, tanévzáró istentiszteletünket pedig ezúttal is közös piknik követte a templomkertben.

Zsinórban immáron hetedszer vezethettem a napközis hittantáborunkat, melyet ezúttal A három királyok címmel hirdettünk meg, gondolva Saul-Dávid-Salamon „örökségére”. Nyáron a szokásos cserkész tábor mellett (helyszín: Rádpusztá), a hivatali és alagsori felújítások jelentettek kihívást. Július-augusztusban heti rendszerességgel tartottunk bibliaórát a Szent Imre kórház pszichiátriáján. A nyári szünet után, az új tanévben a három lelkész kezdeményezésére havonta egyszer egy, közös istentiszteletre hívtuk a gyülekezetet Kelenföldre. Ezek a vasárnapokon csak egy istentiszteletet tartottunk Kelenföldön, amit közös kávézás, agapé, ebéd kö-

vetett, így lehetőség nyílt a hosszabb beszélgetésre, találkozásra. Ősztől én vettem át a stafétabotot a konfirmációs felkészítésben, amit havi rendszerességgel (havi egy szombat délelőtt, blokkosítva) hirdetem meg. Nagyon lelkesen kezdett bele a közös útba a huszonnégy fős csapat. A Középkör közösségével az előző újszövetségi tanév után (Jézus példázatai), szeptembertől az ószövetségi kispapokat tanulmányoztuk át „betűről-betűre”. Szeptember 7-13. között az afrikai Madagaskár szigetére utaztam a Lutheránus Világszövetség delegátusának tagjaként a pünkösdi-evangélikus párbeszéd bizottság negyedik ülésére, ahonnan életre szóló élménnyel térhettem haza. Soli Deo Gloria! Szeptember 17. és október 8. között a lakásifi tagjaiból alakult (és azóta több új lelkes taggal bővült) KelenZöld csoportunk szervezett négy részes teremtvédelmi előadás-sorozatot, ahol vendégeink voltak: Dr. Béres Tamás, Nagy Réka, Szűcs Kinga és Mohácsi Nusi. Szeptember 23-án esperesi vizitáció volt egyházközségünkben.

Októberi gyülekezeti hétfőgénk (október 18-20.) nyitónapján Keczkó Pál esperes felszentelte a

Bocskai úti új gyülekezeti termünket, szombaton játékos vetélkedő, templomtoronytúra, ifi-bowling után egyházzenei hangverseny várta az érdeklődő gyülekezeti tagokat. Templomunk felszentelésének 91. évfordulóján tartott ünnepi istentiszteleten Kis János kecskeméti lelkész hirdette Isten igéjét, amit közös ebéd követett a tanácsteremben. Október 25-28. között gyülekezetünk ének- és zenekara testvérgyülekezetünk meghívására különbusszal Sepsiszentgyörgyre utazott. Együtt lehettünk Luther-szobor avatáson, hangversenyeken, különböző személyes és hivatalos találkozásokon, a záróistentiszteleten én hirdethettem Isten igéjét. November 23-án a „Botta-Kendeh Ifjúság” tartotta alkalmát, melyen örömmel köszönhettem a közösséget a gyülekezet nevében.

Az adventi időszak várakozással volt teli, hálaadással éltem meg a sok „teltházás”, „teletemplomos” alkalmat. December 8-án adtunk hálát farkasréti templomunk negyedszázados fennállásáért a reformátusokkal közös hálaadó istentiszteleten. Szintén hálaadással gondolok a tavalyi év ötven keresztelőjére is. Szomorú szívvel, de a feltámadásba vetett hittel búcsúz-

tunk tavaly is több korábbi munkatársunktól, tisztségviselőinktől, többek között Fekécs Gizellától, Csordás Zoltánné Tóth Olgától, Ihrig Dénestől, Tóth Sándortól, Pál Károlytól. 2019-ben új munkatársakat köszönthettünk, Illés Zsófiát mint Hírlevelünk szerkesztőjét év elejétől, László Dávidot mint új egyházfit szeptembertől, Buday Dorkát mint új félállású hitoktatót szintén szeptembertől. Folytatta helyettes kántori szolgálatát Németh Sándor, helyettes hitoktatóból főállású hitoktató lett Bedecs Réka, Pöröntő Edina pedig másodegyházi és farkasréti takarítói szolgálatot vállalt ősztől. Portik Ágnes visszatért mint pályázati referens, és folytatta szolgálatát Müller György.

Bár már a 2020-as évhez tartozik, természetesen nem maradhat ki az idei beszámolómból, hogy 2020. január 7-én Dr. Blázy Árpádné Márti másodlelkészünk beadta a felmondását a gyülekezet elnökségének. Márti kérésére 30 napos felmondási idő lépett életbe, ami február 6-ig tartott. Ezen időpontig Márti minden addigi feladatát ellátta. A kibővített elnökség egyhangúlag szomorúan vette tudomásul Márti döntését, és kérte Is-

ten gazdag áldását Márti további életére, szolgálatára. A február 9-ei főistentiszteleten a gyülekezet hivatalosan is megköszönte Márti 15 éves hűséges szolgálatát. Molnár Lilla februártól negyedállásban helyettes lelkészként, ősztől pedig Fabiny Tamás püspök által kirendelt félállású beosztott lelkészként segíti a gyülekezeti szolgálatokat. Isten hozta őt, és Ő adjon neki sok erőt és örömet a szolgálatban!

Itt szeretnék még köszönetet mondani Mády Rezsőné, Pap Kinga Marjatta, Bence Gábor és Németh Sándor kántori, kórusvezetői szolgálatáért, és gratulálni Bence Gábor karnagy-kántorunknak a 2019-es év Prónay-díjához. Köszönöm lelkésztársaimnak - Mártinak és Árpádnak -, a kibővített elnökségnek és minden munkatársamnak hűséges szolgálatát, és elnöktársamnak Szepesfalvy Ákosnak a hihetetlen munkabírást, támogatását! Kérem Isten gazdag áldását a kelenföldi evangélikus közösség minden egyes tagjára!
Békesség néktek!

☞ GÁNCS TAMÁS

Lelkeszi beszámoló, kicsit másként

A 2019-es lelkeszi beszámolóom egészen más lesz, mint amit eddig, 15 éven keresztül évről-évre készítettem. 2020. január 7-én ugyanis lemondtam kelenföldi másodlelkési állásomról. A presbiter testvéreknek árnyaltan megírtam lemondásom okát, de úgy gondolom, hogy a képviselő-testület tagjainak is tudni kell arról, hogy mi vezetett a lemondásomhoz.

A döntésem hátterében egyrészt a tavalyi fóti presbiteri „csendesnap” áll. Addig a pillanatig csak olyan csendesnapon vettem részt, ahol az ígére való figyelés, az elcsendesedés, az egymással való építő beszélgetés volt a nap lényege. Itt „tetemrehívásról” volt szó, jórészt olyanok részéről, akik csak formálisan a presbitérium tagjai, hiszen hosszabb ideje külföldön élnek/éltek, de mégis jogot formáltak arra, hogy a gyülekezet lelkészeit méltatlan hangnemben kritizálják, megalázzák. Ha az elnökség helyén kezelte volna mindazt, ami ott történt, talán feloldható lett volna ez a későbbi döntésemhez hozzájáruló tényező.

Év közben is történtek olyan dolgok, nemcsak gyülekezeti, de közegyházi szinten is, amelyekkel

nem tudok igazán azonosulni (nepotizmus nemcsak a közegyházi vezetésben, de a gyülekezet presbitériumában is; összeférhetetlenség az elnökségben; gyülekezeti feladatok aránytalan elosztása, pénzügyek átláthatatlansága, lelkeszi fizetések körüli viták, méltatlan hangvételű számonkérések, pártoskodás stb.).

Az utolsó csepp a pohárban, ahogy mondani szokás, a 2020-as év első munkatársi megbeszélése volt, ahol a karácsonyi, karácsony utáni vasárnapi, óév esti, újévi, vízkereszt szolgálatok után nem a hála és öröm hangja szólt meg elsőként, hanem a kritikáé. Meglátásom szerint a munkatársi megbeszéléseknek is csak úgy van haszna és értelme, ha egymást erősítjük, és testvéri hangon beszéljük meg a gyülekezet történéseit, és mindezt úgy, hogy az ne visszahúzzon, hanem előre vigyen.

Tudom, hogy mindenkit „az Isten háza iránti féltő szeretet” motivál, de meg kellene végre tanulni egymással testvéri hangon beszélni, szólni, Krisztus ügyéért égni.

Elgondolkodtató, hogy gyülekezetünk közel 100 éves történetében mindössze két olyan lelkész volt, aki huzamosabb ideig (20 évnél tovább) tudott e falak között szolgálatban megmaradni. Itt lelkészeket elhurcoltak, bebörtönöztek, agyonlőttek, sikkasztással vádoltak, kiutáltak. Ott, ahol a szerető, megbocsátó, segítő Krisztusról prédikálunk és akarunk másokat is az Ő követésére hívni és ügyének megnyerni, nincs helye a torzsalkodásnak, a kicsinyes bosszúhadjáratnak.

Mindezek ellenére nagyon szerettem a kelenföldi gyülekezet lelkésze lenni. 19 éve élünk a gyülekezetben, és nemcsak a 15, lelkészként megélt év alatt, de mindvégig oktattam, szerveztem, segítettem a gyülekezet életét. A 15 év lelkészi szolgálat alatt 35 alkalommal eskettem, 111 alkalommal kereszteltem és 157 alkalommal álltam meg koporsó mellett és hirdethettem Isten ígését. Nagy örömmel szerveztem a gyülekezeti kirándulásokat (Erdélybe több ízben, több csoportnak, több városba; Németországba, Finnországba, Ópusztaszerre, Gödöllőre, Siófokra, Vizsolyba, Szekesfehervárra, Vácra, Tatára, Sárvarra, Nyíregyházára, Velencére,

Pákozdra), vezettem, szerveztem hittantáborokat, tartottam bibliaórákat, női kört, baba-mama kört, kézimunka kört, hittanórákat óvodában, általános iskolában és gimnáziumban, tartottam konfirmációi oktatást gyermekeknek és fiatal felnőtteknek egyaránt. Nehéz felsorolni mindent, ez csak egy kis ízelítő a kelenföldi lelkészi szolgálat színes palettájáról, de mindezt 15 éven keresztül végeztem örömmel, mellékállás és egyéb kereset nélkül, főállásban, fáradhatatlanul. A 2019-es esztendő is ezen szolgálatok elvégzésével telt el. Most átadom a stafétát. Szeretném megköszönni a kedves testvérek végtelen szeretetét, támogatását, segítségét és Isten gazdag áldását kívánom a lemondásom napján Útmutatóban szereplő újszövetségi ígével, amely így szól: „A parancs célja pedig a tiszta szívből, jó lelkiismeretből és képmutatás nélküli hitből fakadó szeretet.” (1Tim1,5) Megváltó Urunk ilyen képmutatás nélküli szeretet közvetítésére hívott el mindannyiunkat! Legyünk hát méltó tanítványai itt, a kelenföldi gyülekezet közösségében is!

☞ DR. BLÁZY ÁRPÁDNÉ, MÁRTI

Isten kezében van minden élő léte, és minden emberi testnek adott lélek (Jób 12,10)

(Karanténos lelkészi beszámoló 2019-ről)

Ilyen se volt még! Úgy kell beszámolót készíteni, hogy a szokásos tavaszi képviselő-testületi ülés ezúttal egy világvárvány miatt elmarad. Igen, március óta igencsak a feje tetejére állt minden. Miközben még feldolgozatlan volt számomra feleségem január hetedikéi váratlan lemondása, máris egy másik nem várt történésbe cseppentünk. Egy parányi ismeretlen kórokozó úgy gondolta, világot lát, s útnak indul távol-keletről. Egy-kettőre landolt többek között szeretett földrészünkön is, s rövid időn belül az egész világot falhoz állította. A légi és földi közlekedés szinte teljesen leállt, a határok lezáródtak, a lakosság visszahúzódott lakhelyére, karanténokat alakítottak ki, a *Maradj otthon!* szlogentől lett hangos a média, home office, és még sorolhatnánk ezen új helyzet jellemzőit. Az egészségügyben és az egészségügyért dolgozók, valamint az alapellátásunkért fá-

radozó minden embertársunkat hősként tisztelhetjük... No, nem folytatom, mert Isten kegyelméből mintha látszódná már az alagút vége! Szentháromság ünnepén újra kinyithatjuk templomainkat!

A vezérigét Jób könyvéből választottam - nem véletlenül. Hamar megfogalmazódott bennem a négy fal közé zártság közepette, hogy jó volna az online Istentiszteletek és a böjti sorozat mellett egyéb rendszeres lelki táplálékkal is szolgálni gyülekezetünk vigaszra éhes tagjait. Évek óta téma volt már, hogy melyik bibliakörünkben vegyük elő Jób könyvét? A halogatás egyik oka, hogy miközben egyes testvérek kíváncsiak lettek volna a bölcseségirodalom eme gyöngyszemére, mások tartottak tőle. Miért kellene éppen egy szenvedő emberről szóló könyvvel foglalkoznunk, amikor oly sok más lélekemelő iratot találunk a Szentírásban? Most azonban úgy éreztem, itt az idő és

a vissza nem térő, páratlan alkalom. Rövid egyeztetést követően belevágtunk parókustársammal a 42 részből álló irat fejezetenkénti magyarázatába. Jóbbal a karanténban – már nem sok van hátra, ám úgy tűnik, hogy a rendkívüli helyzet teljes feloldásáig éppen szoros szimbiózisban maradhatunk vele...

Az iget tanulmányhoz rövid időn belül imaközösségek párosultak! A hosszú, nehéz és eddig teljesen szokatlan életforma közepette ez olyan erőforrásként szolgált, ami ellen sátánnak sincs fegyvere. Tudjuk, ahol Jézus áll a közép-pontban, ott semmi keresnivalója sincs, és nem hogy rózsa, de babér sem terem neki... Miként arról Pál tanúskodik: *Biztos vagyok ugyan-is abban, hogy sem halál, sem élet..., sem hatalmasságok..., sem egyéb teremtmény el nem szakíthat minket Isten szeretetétől, mely Krisztus Jézusban, a mi Urunkban van* (Róm 8,38k).

De vessünk egy pillantást a vezérigére is, mely a Teremtő mindenhatóságáról tanúskodik. Tőle van testünk-lelkünk. Érdekes a szóhasználat. Ezen a helyen a *lélek* szó megegyezik az általában Isten lelke kifejezéseként használatos *ruah* szóval. A létezés pe-

dig az a nefes jelzi, amivé az első ember lett akkor, amikor orrába lehelte az Úristen az élet lehelét (*nisömat*, 1Móz 2,7). Érdekes módon az ősi kultúrákkal, vagy például a thesszaloniki levélben olvasható ún. trichotómiával (egy egész három részre osztása, test-lélek-szellem, vö. 1Theszsz 5,23: *pneuma-psziché-szóma*) szemben, az Ószövetség csak két részből állónak (dichotómia) írja le az embert. Ennek továbbtárgyalása igen messzire vezetne... Egy azonban biztos, Isten Isten, az ember pedig ember, és ahogy Jézus mondja: *Nektek még a fejetek hajszálai is mind számon vannak tartva. Ne féljetez tehát...* (Lk 12,7). Ez adott a múlt esztendőben, és ez adhat a jelenben is mindannyiunknak szívbéli nyugalmat, bátorítást, lelki erőt és békét.

Ezek után következzenek egy rövid visszatekintés a teljesség igénye nélkül az elmúlt polgári esztendőre.

GYÁSZ

A múlt évben több, gyülekezetünk életét meghatározó testvérünket szólította magához Megváltó Urunk. Január 24-én Farkasréten a feltámadás remény-

ségével kísértük el utolsó útjára az EKME egykori elnökét, mindvégig aktív presbiterünket, Ihrig Dénest (†88).

Február 23-án templomunkban búcsúztunk gyülekezetünk egykori (1947) óvodájának és elemijének első tanítója, Csordás Zoltánné sz. Tóth Olga (†92) testvérünktől.

Éppen egy évvel ezelőtt, június 8-án nyílt meg Tóth Sándor(†80) textilművész-testvérünk *Egy élet kötelez* című kiállítása a budakeszi metodista templomban, akit két hónapra rá hívott haza Teremtője. Temetésére október 25-én került sor Tatán.

Végül – farkasréti templomunk műszaki ellenőrétől, Pál Károly (†75) testvérünktől november 22-én vettünk végső földi búcsút templomunkban.

Mindvégig hűséges testvéreink emléke legyen és maradjon áldott közöttünk! Jézus mondja: *Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is, él* (Jn 11,25).

HATODÉV

A 2018/19-es tanévben Komáromi Benedek személyében újra fogadhattunk hatodéves hallgatót gyülekezetünkben, aki lehe-

tőségeihez képest nagy hűséggel végezte a rábízott szolgálatokat. Sikeres vizsgáit követően június 28-án vette át teológia diplomáját teológiánkon. Krisztus Urunk további áldását kívánjuk négygyermekes családjára, remélve, hogy mielőbb lesz rá mód, hogy lelkeszi szolgálatot végezhesen.

HITOKTATÁS

Tavaly tavasszal heti 5 órában 9 gyermeket taníthattam a Szent Imre Gimnáziumban (5. és 10. o.), ill. az Ádám Jenő Ált. Iskolában (4., 5., 6. o.). Ősztől 6 gyermeket oktatok heti 5 órában ugyanezen oktatási intézményekben (Szent Imre Gimnázium: 5., 6. és 11. o., ill. Ádám Jenő Ált. Iskola: 6. o.). Emellett két felnőtt testvérünk részvételével általam felnőtt katekézisben.

IFJÚSÁGI MUNKA

A kisifisek Nagypénteken mindannyiunk nagy öröme és lektoraikkal karöltve szolgáltak a passióolvasásban. Ősszel izgalmas teológiai és etikai témákat jelöltek ki maguknak alkalmainkra. Emlékezetes marad az októberi közös bowlingozás.

A FIFÁ-ban új sorozatot indított-

tunk. A Krzysztof Kieslowski által rendezett *Tízparancsolat* című lengyel sorozat (1989) egyes epizódjait tekintjük meg megbeszéléssel egybekötve.

BIBLIAÓRÁK

A bibliaiskolában még tart a *Reformáció 500* sorozatunk, melynek keretében folytatódik a *Reformációi ábécé 95 tételben* című kiadvány témaköreinek tanulmányozása.

A Férfikör alkalmain több különös vendégelőadót fogadhattunk körünkben (Mawasala Mbela Fabien verbita szerzetest, Dr. Draskóczy István történészt és Radó Gábor agrármérnököt).

A Fiatal apák köre belevágott Mark Gundor *Férfiagy, női agy* című könyvének tanulmányozásába.

Hálás köszönettel tartozom az Isten-tiszteleteinken felolvasókért (IFA) és a keddi bibliaórásokért. Ezek az alkalmak a lelkész számára is igazi épülést jelentenek!

EGYÉB SOROZATOK

A tavaszi Böjti zenés sorozatunkat *Passió – János szerint* címmel

tartottuk, amit gyönyörű zenei betétek gazdagítottak. Hálás köszönet kántorainknak, a zenészeknek és az énekeseknek.

Évek óta szerettünk volna már felnőtt katechézisnek helyet adni gyülekezetünkben. Ennek érdekében tavaly ősztől *Kis káté – nagy kérdések* címmel hat részes sorozatot hirdettünk meg, melynek első alkalmán *A Tízparancsolat* lutheri magyarázata került terítekre és megbeszélésre.

VENDÉGSZOLGÁLATOK

Néhány vendégszolgálat távirati stílusban: **februárban** *Az Eucharisztia (Úrvacsora) – értelmezési variációk* címmel vetített képes előadás Budahegyvidéken; **márciusban** angol nyelvű előadás Evangélikus egyházunk múltja és jelene címmel Wittenbergben; **áprilisban** a hatodévesek konzultációján *Jézus Új parancsolatáról* (Jn 15,9–17) áhítat a teológián, kelenföldi oltárképünk bemutatása a DUNA TV ifjúsági műsorában; **júniusban** szószerkesztés keretében igehirdetés Budaörsön; **július-augusztusban** bibliaórák a Szent Imre kórház pszichiátriáján; **szeptemberben** *Kinek tartod Jézust?* (Lk 9,18–26) címmel ige-

hirdetés a budapesti nyugdíjas lelkész körben; **októberben** a tavaszi előadás folytatásaként *Eucharisztia az első három század ókeresztény irataiban* címmel vetített képes előadás Budahegyvidéken, reformáció ünnepén Isten ígéretei címmel (Gal 3,6–14) vendég-igehirdetés az Ildikó téri református templomban és **decemberben** rövid igehirdetés Újbuda adventi gyertyagyújtási alkalmán. **Az év folyamán** áhítatok (tíz) a DUNA TV *Hajnali gondolatok* című műsorában.

NÉHÁNY EGYÉB EMLÉKEZETES ALKALOM

Szintén csak felsorolom: **januárban** ökumenikus lelkész találkozó a Himfy utcában; az ökumenikus imahéten (január 21-én) a DUNA TV riportokkal tarkított rövid beszámolót készített nálunk; **márciusban** két hetes „mini LVSZ találkozó” (résztevők öt kontinens 17 országából) Wittenbergben; **júliusban** feleségemmel köszöntöttük gyülekezetünk képviselőiben testvérgyülekezetünk eszperes-lelkészét, Zelenák Józsefet – 60. születésnapja alkalmából; **novemberben** megtekintettük az *Attila örökösei – A hunoktól az*

Árpád-házig című, igazi újdonságokkal szolgáló kiállítást a Természettudományi Múzeumban. Végül hadd említsek meg egy két-kötetes, gyülekezetünkre nézve is igen izgalmas művet. **Oktoberben** látott napvilágot Káldy Zoltánné *A reménység és a szeretet gyümölcsei – Káldy Zoltán evangélikus püspök emlékére* című majd 1300 oldalas könyve, mely többek között külön fejezetekben foglalkozik gyülekezetünk egykori lelkészeivel: Ordass Lajossal, Kende Györggyel és Botta Istvánnal.

ZÁRSZÓ

Köszönöm szívből minden testvérünknek gyülekezetünk iránt tanúsított szeretetét és hűségét. Ha valamiben akár hibáztam vagy tévedtem, a testvérek szeretetében és a Mindenható kegyelmében bízva kérek szíves elnézést. Mint mindig, továbbra is szeretettel kérem gyülekezetünkért mondott imádságaikat és áldozatvállalásukat!

Együttal már most úgy tűnik, hogy 2020-szal nemcsak a 21. század harmadik, új dekádja vette kezdetét, hanem igazán nem várt változásoknak lehetünk szemtanúi világunkban és gyülekeze-

tünkben egyaránt. Ám Jóbbal a karanténban még a sorozat befejezése előtt megtanulhattuk, *Isten kezében van minden élő léte, és minden emberi testnek adott lélek* (Jób 12,10). Ez bátoríthat mindannyiunkat a jövőre, közös jövőnkre nézve! Arra gondolva, hogy Teremtőnk a Trianoni diktátum alatt szerveződő és majd

száz esztendőös gyülekezetünket a sok próbán, nehézségen keresztül mindeddig megsegítette és tenyeren hordozta, Krisztusra tekintve még inkább hihetjük és szívből remélhetjük, hogy ez a továbbiakban mit sem fog változni.

KÖSZÖNETTEL ÉS SZERETETTEL:
☞ BLÁZY ÁRPÁD

Kreatív szeretettel

Gáncs Tamás a kelenföldi Márton-ládáról

A kelenföldi evangélikus gyülekezet március 1-jén avatta fel az adok-kapok dobozt. A Bocskai út 10. szám alatti kelenföldi evangélikus lelkészi hivatal bejáratánál található ládába tartós élelmiszereket lehet elhelyezni a rászorulóknak megsegítésére. Az ételdoboz ötletének megszületésekor még nem tudhatta a gyülekezet, hogy hamarosan a feje tetejére áll a világ. A Márton-láda jelentőségéről dr. Gáncs Tamást, a gyülekezet igazgató lelkészét kérdeztük.

– *Hogyan értékelné a láda fogadtatását?*

– Az eddigi két és fél hónapos működése során a Márton-láda maximálisan beváltotta a hozzá fűzött reményeket. Mind az „adok”, mind a „kapok” oldal igen aktív, és a kelenföldi gyülekezet közössége mellett a kerületben élők is magukénak érzik az ügyet. Olyan evangéliumhirdetés ez, ahol nem szóval, hanem irgalmas cselekedettel képviselhetjük az Isten országának értékeit. A tudatosan „kétértelmű” névválasztás is értő fülekre talált, hiszen Szent Márton és Luther Márton személyéhez sokan tudnak kapcsolódni, és benne van az a nem titkolt üze-

net is, hogy a segítségnyújtásban nincs felekezeti vagy vallási törés. Summa summarum: tartalmi és formai szempontból is célba ért a kezdeményezésünk.

– *Mik kerülnek a ládába?*

– A ládába leginkább tartós élelmiszerek kerülnek, de nem ritka egy-egy szendvics, gyümölcs vagy zöldség elhelyezése sem. Tudatosan figyelünk arra, hogy legyen benne vitamin, pezsgőtabletta, valamint higiéniai eszközök is. A járványhelyzetben naponta tetünk bele eldobható maszkokat is, segítve így is a rászoruló testvéreinket a veszélyhelyzetben. A doboz mellett jól látható módon

ki van függesztve, hogy mit várunk el a „felhasználóktól”, és az is, hogy mi az, ami nem megengedett. Ezt komolyan vesszük, és ellenőrizzük napi szinten.

– *Kik élnek ezzel a lehetőséggel?*

– Nagyon változó. Az eddigi tapasztalatok azt mutatják, hogy vannak olyan szegény családok, akiknek van fedél a fejük felett, de élelmiszere nem marad már anyagi keret, így nekik óriási segítség a Márton-láda. Emellett természetesen a kerületben élő hajléktalan társaink közül is jó néhányan felkeresik a dobozt, van, aki napi rendszerességgel. Arra is figyelünk, hogy este is kerüljön ki

a dobozba valami éjszakára, mert van, aki csak az éj leple alatt meri felvállalni a rászorultságát. Ezt a szempontot is nagyon komolyan kell venni, és a tapasztalatunk az, hogy reggelre mindig kiürül a láda. Az is célkitűzésünk, hogy a gyülekezetünkbe járó, nehéz körülmények között élő tagjaink is tudjanak élni ezzel a lehetőséggel, arról nem is beszélve, hogy bárki kerülhet olyan élethelyzetbe, hogy életmentő lehet a láda tartalma.

- *Milyen sajátos feladatokat adott a láda a gyülekezet számára?*

- Napi szintű koordinációt jelent elsősorban ez a szeretetszolgálat. Emellett igyekszünk minél több helyre eljuttatni a láda hírét, leginkább a kerületi, újbudai lakosoknak. Hálás vagyok, hogy egyre több gyülekezeti tagunk aktív, legyen szó konkrét anyagi vagy nem anyagi felajánlásról vagy éppen az ételdoboz jó hírének terjesztéséről. Igazi csapatmunkára van szükség, melyben, hála Istennek, komoly és elkötelezett munkatársi közösség áll mellettem és az ügy mögött. Sokan felismerték, hogy ez nem egyszerűen segítségnyújtás, hanem hitvallásunk következménye. A szolidaritás és

irgalmasság egyenesen következik a jézusi etikából.

- *Alakult-e máshogy valami, mint ahogyan előzőleg elképzelték?*

- Meglepetten vettem észre magamon, hogy akár üres a doboz, akár tele, örülök neki. Később rájöttem, hogy ez maga a Márton-láda titka: mindenki nyer vele, mindenki gazdagodik általa. Áldás azoknak is, akik beletesznek, azoknak is, akik kivesznek belőle. Minden úgy alakult, ahogyan elképzeltük, mondom ezt akkor is, ha a járvány sok mindent felülírt a napi rutinunkban. De érezzük, hogy az Örökkévaló a legnehezebb helyzetben is képes erőt és reményt adni, és kreatív szeretetet arra, hogy ne csak beszéljünk a hitünkről, hanem cselekedjük is meg a hitet, valahogy úgy, ahogyan erről Jakab apostol levelében olvashatunk.

☞ HARMATI DÓRA

(Megjelent az Evangélikus Élet jún. 7-i számában)

Az Eucharisztia/Úrvacsora kezdetei

2. rész: Eucharisztia – már – az Ószövetségben?

2.1. Ábrám és Melkicedek találkozása

A Teremtés könyvében, a Szidim-völgyi csata elbeszélésébe „ékelődve” olvashatunk egy rövidke, ám annál érdekfeszítőbb epizódot:

Melki-cedek (nem Melki-sédek!), Sálem királya kenyeret és bort vitt ki eléje (ti. Ábrám elé). Ő a Felséges Isten papja volt, megáldotta őt, és ezt mondta: Áldott vagy Ábrám a Felséges Isten előtt, ki a mennyet és a földet alkotta! És áldott a Felséges Isten, mert kezdedbe adta ellenségeidet! Ábrám pedig tizedet adott neki mindenből (1Móz 14,18-20).

A keresztyén olvasóban rögtön izgalmas kérdések vetődnek fel:

- Ki ez a Melkicedek, szó szerint az *Igazság Királya*?

- Hol van Sálem? – Talán Jeruzsálem? Már ekkor?

- Hogy értsük, hogy ő a Felséges Isten papja, ki a mennyet és a földet alkotta? A Felséges Isten talán maga a Teremtő Isten, aki Ábrámot is elhívta?

- Ha igen, akkor már másokat is elhívott? Sőt ekkor már papja(i) is van(nak)?

- *Kenyeret és bort vitt Ábrámnak? Miért éppen ezeket?*

- *Ábrán tizedet adott neki?* – Nem Mózes által adatott a tized törvénye?

2.2. Mit mondanak a Tóra zsidó magyarázói?

Feltétlen hiteles történetnek tartják. Az 1887-es Tel-el-Amarna-i ásatások során többek között napvilágra kerültek a hűbéres király, Urusalimnak az egyiptomi kormányhoz írt levelei.

Szerintük a Sálem királya kifejezés egyértelmű jelzés „Urusalim”-ra, azaz Jeruzsálemre. A kenyér és a bor pedig nem más, mint a barátság és vendégszeretet jele keleten. A Magasságos Isten összetétel (אֱלֹהִים ; Él-Eljón) csak még egy helyen fordul elő (Zsolt 78,35), és a Mózes korát megelőző Kánaán istenségét(!) hívták így. A rabbik továbbá „haragszanak” is Melkicedekre, mivel először Ábrámra, s csak azt követően mondott áldást a Magasságos Istenre. A tized által viszont Ábrám elismerte Melkicedeket a Magasságos Isten papjának.

2.3. Mit mondanak a vallástörténetészek?

Melkicedek egy pillanatra keresztezi Ábrám pályáját, aki felismeri, hogy nálánál magasabb rangú király. Ezután egy évezredre eltűnik a szentírók szeme elől.

A vele kapcsolatos bibliai igehelyek nagyon talányosak. A későbbi századok is csak félelemmel merik nyomozni alakját. Szerintük Melkicedek adományai egyértelműen az Eucharisztia jegyeire utalnak!

A kenyér a benne lévő SÓ által a földdel, a bor pedig a benne lévő KÉN miatt a szellemvilággal köt össze. A kenyér feminin és szilárd, a bor viszont maszkulin és folyékony, azaz Isten és ember egységét jelképezi! A késő antik világban Demeter és Dionüszosz ünnepe jelezte az évkör forgását. Szobraikat kalászból és szőlővesszőkből font koszorúval ékesítették, a magokat és a szőlőszemeket pedig megszentelték.

A kumráni *Midrás Melkicedek* című iratban Jahve igazi választottjait *Melkicedek-sorsú embereknek* nevezik, és Melkicedek az ég lakójaként az angyalok feje. Ez a nézet a korakeresztyénység körében is elterjedt, Melkicedeknek istenemberi méltóságot tulajdonítottak (vö. melkicedekiánus eretnokség).

2.4. További igehelyek és magyarázatuk

Általában kenyérről (búzáról) és borról olvasunk: Péld 9,15; Préd 9,7; Zsolt 104,14b–15a; Zsolt 4,8. Melkicedekről: Zsolt 110,4; Zsid 5,5–6.10; 6,20; 7,1–28 ill. Jn 8,48–59-ben. Bár szó szerint a jánosi szakaszban Melkicedekről nem esik szó, viszont Jézus egyértelműen az Ábrahámval való találkozására utal...

A kenyér és bor Péld 9,15-ben a vendégszeretet jeleként kerül elő. A 6–7. század fordulóján működő szicíliai püspök, **Szent Gergely** Zsolt 4,8-at az Eucharisztiaira vonatkoztatja: *Akik ugyanis ezt a kenyeret eszik, és ezt a misztikus bort isszák, azok valóban örvendeznek és ujjonganak, és boldogan mondhatják: Örömet adtál szívünkbe.*

A 110. zsoltár nevezetes 4. verse: *Pap vagy te örökké, Melkicedek módján...* – a magyarázók szerint Nátán próféta beiktató üdvözlése. Dávidnak rendkívüli papi méltóság adatott, mely különbözik az ároni papságtól. Maga Melkicedek pedig a királyi és főpapi méltóság együttes és ideális megjelenítője, s mint ilyen egyben a Messiás prototípusa. Ezt a zsoltárverset Jézusra vonatkoztatva Zsid 5,5–6.10. ill. 6,20 is idézi!

Melkicedek történetét részletesen magyarázza a Zsidókhoz írt levél hetedik fejezete (7,1–28). A 2. versben ez áll: *Melkicedek neve először ezt jelenti: igazság királya, aztán Sálem királya, vagyis békeség királya.* Mintha áthallás lenne Jézus következő kijelentésével: *Én vagyok az út, az igazság és az élet... ill. Békességet hagyok nektek, az én békességemet adom nektek, de nem úgy...* (Jn 14,6 és 17).

És vajon mire gondolt a szentíró, amikor így folytatta: *Melkicedeknek sem apja, sem anyja, sem nemzetsége, sem napjainak kezdete, sem életének vége nincs, de miután hasonlónak lett az Isten Fidéhez, pap marad mindörökké* (Zsid 7,3). A magyarázók szerint Melkicedek eme nemzetség-nélkülisége titkot rejt magában, s egyben a leírhatatlan tisztelet kifejezése.

A 7,4. és 8b versben olvassuk: *De nézzétek, milyen nagy ember ő, akinek Ábrahám, a pátriárka tizedet adott a zsákmány legjavából..., akiről bizonyágunk van, hogy él.* A szerző meg van győződve, hogy Melkicedek a halhatatlan papság hamisíthatlan képviselője, és bizonyos afelől, hogy – szó szerint – örökké él (dzóé ige)!

A 7,15–19a versek még rejtélyesebbek! ... *ez még inkább nyilván-*

való, ha Melkicedekhez hasonlóan támad más pap, aki nem testi parancsolat törvénye (ti. ároni papság) szerint lett azzá, hanem örökkévaló élet ereje szerint. A bizonyágtétel (ti. hogy Jézus az ÚJ FŐPAP!) így szól: „Te pap vagy örökké, Melkicedek rendje szerint (újra: Zsolt 110,4)” Ugyanis egy korábbi parancsolat (ti. az ároni papságé) eltöröltetik, mivel erőtlen és használhatatlan, mert a törvény semmit sem tett tökéletessé. Ezek szerint Jézus maga lenne az ÚJ MELKICEDEK?! De Pál apostol alap gondolata is visszaköszön: ... a törvényből CSAK a bűn felismerése adódik (Róm 3,20b), mert Jézussal egy új korszak, az ingyen kegyelem korszaka vette kezdetét.

Folytatva a fejezetet, a 7,23–26 és 28 versek szerint Jézussal az ároni papság immár a múlté, és helyét átadja Krisztus örökös papságának.

A negyedik század római papja, **Faustinus Luciferanusnak** (†380k) A *Szentháromság* című értekezésében olvassuk a következő kommentet: *Áron papsága... átszállt az utódaira. Üdvözítőnk papsága azonban nem ilyen átörökölt papság, hiszen Pap vagy te örökké, Melkicedek módján* (Zsolt 110,4). *Üdvözítőnk, mint ember tehát király is és pap is, de nem testben lett*

Ábrahám találkozik Melkicedekkel (Szent Márk-székesegyház – Velence)

fölkenve, hanem lélekben... Üdvözítőnket a Szentlélek kente föl, ezért lett valóságos Fölkent (Krisztus).

Hasonlóan talányosak János evangéliumának következő versei: A zsidók ezt mondták neki: „Most már tudjuk, hogy ördög van benned. Ábrahám meghalt, a próféták is meghaltak, te pedig azt mondd: Ha valaki megtartja az én ígémet, az nem ízleli meg a halált soha. Te nagyobb vagy atyánknál, Ábrahámnál, aki meghalt? A próféták is meghaltak! Kinek tartod magadat?”... Jézus így válaszolt: „... Ábrahám, a ti atyátok ujjongott azon, hogy megláthatja az én napomat: meg is látta, és örült is.” A zsidók erre ezt mondták neki: „Ötvenéves

sem vagy, és láttad Ábrahámot?” (Jn 8,52–53; 56–57).

Ezek szerint Jézus találkozott volna Ábrahámval? A folytatás mintha meg is erősítené ezt: „mondom néktek, mielőtt Ábrahám lett volna: ÉN VAGYOK.” Erre köveket ragadtak, hogy megkövezzék... (Jn 8,58–59).

Egyes magyarázók szerint itt csak arra találunk utalást, hogy Jézus egykor álomban megmutatta Ábrahámval a jövődőt és a Messiás napjait is, mely eszkatológikus örömmel töltötte el (vö. 1Móz 15,7–21 ill. 17,17). Ezzel a magyarázattal sajnos egy a baj: a Tóra szövegében semmi erre utalót nem olvasunk! És mi van akkor, ha Melkicedek egyszerűen a

preegzisztens Jézusnak a papja és megbízottja volt?!

2.5. Záró megjegyzések

Igencsak elgondolkodtató, hogy miért éppen a Zsidókhoz írt levél taglalja és fejtegeti a Melkicedek epizódját? Mintha a szerző éppen a zsidógyökerű címzettek figyelmét és szemét szeretné felnyitni eme egyedülálló, rejtélyes történetre. Érdekes Pálnak, a pogányok apostolánál (vö. 1 Tim 2,7) viszont semmilyen utalást sem találunk Melkicedekre.

Említettük, hogy az Eucharisztia eredetét illetően János különutas. Ezért talán az sem véletlen, hogy éppen nála olvashatunk Jézus örök-

tól fogva való létéről (preegzisztenciájáról – Jn 1; Jel 1,17), valamint az Ábrahámval történt találkozásról. Amennyiben tehát kapcsolat van az Eucharisztia szerzésének jánosi és Ábrahámval Melkicedek általi megvendéglése között, akkor még inkább kijelenthető, hogy az Eucharisztianak a szédervacsorával való párosítása szerfelett problémás.

Az eredeti kérdésekre adott egyzakt válaszok viszont még továbbra is váratnak magukra: Ki volt ez a Melkicedek, az Igazság királya? És miért éppen kenyeret és bort vitt Ábrahámval?

☞ BLÁZY ÁRPÁD

A hit ajándéka

„A hit kegyelme olyan, mint a talentum, amelyről Jézus jól ismert példabeszédében olvashatunk (Máté 25, 14–30). Nem szabad elásnunk, aggodalmasan őrizgetnünk sértetlenségét, hanem bátran gazdálkodnunk kell vele, hogy megsokszorozzuk – nemcsak kifelé, másokat megtérítve, hanem mindenekelőtt saját hitéletünk fejlődésére ügyelve. A klasszikus hitbuzgalmi irodalom szerint a hit a Szentírás olvasásából, a keresz-

tény tanítás tanulmányozásából, a liturgia és a szentségek ünneplésében való részvételből és az imaéletből táplálkozik. Hozzá kell tennünk azonban, hogy személyes hitünket a mindennapi tapasztalatok, a munkahelyünkön, találkozásaink során szerzett vagy irodalmi művekhez kapcsolódó élményeink is táplálják és mélyítik. Ezek a hétköznapi történések számtalan isteni kihívással és sugallattal ösztönzik azokat, akik figyelnek

rájuk, és képesek értelmezni a felőlük érkező üzeneteket.”

Tomás Halik: A mélységbe vezető út (Anselm Grün, Tomás Halik,

Winfried Nonhoff: Távól az Isten. Hit és hitetlenség párbeszéde. Bencés Kiadó, 2018).

Szent Hildegard éneke a Szentlélekről

Ó Isten lelkének tüze, minden teremtmény életének élete, szent vagy, ki a formákat élteted!

Szent ki írral kened a törések veszélyét s gyógyítva dörzsölöd a bűzös sebeket!

Szentség szellője, szelelője, szeretet tüzelője! Ó zamat a mellekben, édes íz! ki szíveinkbe átívódsz az erények jóillatával.

Ó tiszta forrás, akiben példázható, hogy Isten maga köré gyűjti az idegent s megkeresi az elvesztett.

Ó élet páncéla!
Ó egység záloga minden tagok között!
Ó tisztesség öve, áldj meg és tégy boldoggá!

Erős pálya, lelki út, ki áthatoltál mindenben a magasságban,

s földi világban, s minden mélység szurdokában: mindenkit összekötsz és egybehajtasz.

Általad felleg árad, levegő röpül, átívódik a kő, vizek folyókat öntenek és zöld pompát izzad a barna föld.

S te neveled a doktorok erényét, akiket életükben a bölcsesség ihlete vidámít.

Dicsőség hát neked, ki a dicsőség hangja s élet öröme vagy; remény és erős becsület, s fényességgel fizetsz!

(Babits Mihály fordítása)

Körkérdés

Hírleveleinkben mindig az elmúlt időszak eseményeiről szoktunk hírt adni. A 2020-as év nyári hírlevele azonban különleges lesz, hiszen a mögöttünk álló időszak is az volt. Megváltozott az életünk, s ezzel együtt alakultak át gyülekezeti alkalmaink, kapcsolattartási szokásaink. A karantén időszak sokféle élethelyzetben lepett meg minket, különféle élményekkel gazdagodtunk, más nehézségekkel küszködtünk. Hiszem, hogy közösségünk története a mi személyes történeteinkből, élményeinkből áll össze egy többlet minőséget hordozó egészé. Az egyénileg megtapasztaltakkal közösségünket is gyarapíthatjuk. Ezért kérdeztem meg néhány kedves gyülekezeti tagunkat, hogy meséljenek az elmúlt hónapokról.

HARMATI ESZTER

A karantén alatt rengeteget tanulhattam arról, hogy hogyan oszthatom be napjaimat, hogy így minden fontosra jusson elegendő időm. Egyetemistaként a távoktatás jelentett számomra egy új kihívást. Hála Istennek azonban tanáraink rugalmassága és kreativitása segítettek áthidalni az akadályokat. Számomra nagyon pozitív kimenetele volt a bezártságnak. A családommal sokkal több tartalmas és intenzív időt tölthettem el. Igaz, sok, számomra kedves emberrel csak az internet nyújtotta felületeken lehetett a kapcsolatot tartani. Számomra nagyon nagy változást jelentett a sok program kiesése között a

gyülekezeti alkalmak elmaradása, legyen szó istentiszteletről, személyes ifjúsági alkalmakról. A karantén nyújtotta időtöbblet azonban lehetőséget adott az otthoni elcsendesedés idejének bővítésére is. Úgy érzem, lehetőséget kaptam arra, hogy még jobban elmélyüljek hitemben, lehetőséget kaptam arra, hogy a sok plusz időt fontos dolgokra használjam fel. Megtapasztalhattam ismét azt az igazságot, hogy egy kaotikusnak tűnő helyzetben is fontos megtalálni a biztos pontot, Krisztust, mert csak vele lehet az akadályokat áthidalni. Hálas lehetek, hogy egészségben túlélte családom és én is ezt az időszakot. Várom, hogy lassanként újra visszakerül-

hessünk a megszokott mozgalmask életünkbe, azonban remélem, hogy a karantén alatt megtanultakat a jövőben is szem előtt fogjuk tudni tartani.

HARMATI BENCE

Számomra az időm beosztása és annak a produktív felhasználása jelentett nehézségeket. Szép lassan létre kellett hoznom egy napi rutint, ami segített engem abban, hogy az aznapi feladataimat mindig megcsináljam. A legjobb élményeim mind a családomhoz fűződnek. Sajnáltam azonban, hogy a barátokkal nem találkozhattam, de ott voltak nekem a testvéreim és a szüleim, akik segítettek nekem minden nehézségben. A személyes csendesórákkal pedig folyamatosan tanultam valami újat, és növekedhettem a hitben, ami által mind útmutatást és irányadást kaphatunk az életünkben.

KÉZDY EDIT

A korlátozások ideje, amelyet leegyszerűsítve „karanténidőszaknak” neveztünk, sok negatívummal járt. Szorongtunk az ismeretlentől, féltettük időse szüleinket, hiányoltuk a kedves embereinket, a közösségeinket, az iskolában rengeteg döntést kellett

hozni, gyorsan, ismeretlen paraméterekkel, de nagy felelősséggel. Most mégis néhány jó dolgot szeretnék felsorolni, amelyek a karanténidő alatt épültek be az életünkbe. A napi főzés, a kenyér-, kifli- és zsemlesütés az önellátás érzetét adta, legalább egy kis területen. Mindenhova bicajjal járok még ma is, a szabadság szelét érzem. Soha ennyit nem kirándultunk. Egyéb kötelezettségek híján minden hétvégén kint voltunk a természetben, hétről hétre áteltük a tavaszt.

A kirándulások ellenére „résztehettem” az istentiszteleteken, a kelenföldin kívül sokszor öcsémén is.

Megtanultam legalább tízféle új számológépes alkalmazást használni, a legtöbbnek a létezéséről sem tudtam korábban.

Megtapasztaltam, hogy kollégáim milyen odaadóan, rengeteg energiával, kreatívan gyürköztek neki az online tanítás feladatának.

A sok ülés miatt most először épült be a napi sport az életembe, 1-2 óra futás, torna, bicaj nélkül nem bírtuk volna ezt az életmódot. Itt szeretnék nagy köszönetet mondani Bence Zsófinak, aki a kelentornát a korlátozások alatt is megtartotta, online!

Az elvonás alatt megtapasztaltam, hogy mennyivel jobb a gyerekek vihogó fejét, pofavágásait, provokációit naponta átélni, mint egy képernyőt tanítani reggeltől estig. 84 éves szüleimet megtanítottuk Skype-olni, minden este partizunk!

Természetesen mindezeket nagyon szubjektíven írom, tudom, hogy nagyon sok családot keserves helyzet elé állított a karantén, betegség, munkanélküliség, szegénység miatt.

Június 2-án, az első engedélyezett napon biciklitúrán vettem részt egy gimnazista osztállyal. Ehhez hasonló örömet kívánok mielőbb mindenkinek!

PELIKÁN PÁLNÉ ÉVA

Nekem ez a 2 és fél hónap karantén különösen nehéz volt. Február közepén vesztettem el a férjemet, akit az utolsó fél évben ápoltam. Így az, hogy 45 év után teljesen egyedül maradtam, már önmagában is fájdalmas és nehéz volt. Ehhez jött még a március közepén elkezdődött bezártság. Noha sok telefonhívást és emailt kaptam nap mint nap, ez nem pótolta a mindennapos kijárást, a személyes kapcsolatokat.

Isten azonban mindig velem volt. Megtapasztaltam szeretetét. Nagyon sok internetes istentisztelet, áhítat terjedt a világhálón, és ami nekem személyesen kedves volt, a soproni gyülekezet minden nap rövid áhítatot tett közzé az Útmutató aznapi igéjéről. Így legalább kétnaponta András fiamat is láthattam.

Isten szeretetét és kegyelmét tapasztaltam meg ezalatt a nehéz időszak alatt is.

ASZTALOS GYÖRGY

Hálás vagyok az Úrnak, Sámuel prófétával hálás szívvel elmondhatom, hogy „mindedig megsegített minket az Úr!” Mindenért, ami velünk történt az elmúlt 3 hónapban, legyen egyedül Istené a dicsőség!

A képernyős istentiszteletek jóvoltából egy nap több helyen is részt vehettünk az alkalmakon, sőt egy ízben megtörtént, hogy az élőben közvetített prédikáció kezdete előtt 1-2 perccel érkezett a hívás egyik fiunktól, hogy „menjünk” velük együtt az ő templomukba. Ezt sem lehetett volna a vesztegzár előtt megtenni.

Hetenként telefonos és számítógépes imaközösségben vehettem részt gyülekezetünk mintegy 10

tagjával, számítógép segítségével presbiteri beszélgetésen 25 fővel, ezeken kívül telefonon beszélgethettem 15 testvérünkkel.

Autóval, kerékpárral mehettem segíteni bajba jutott ismerőseinknek, egyik alkalommal az egyik, babát váró menyünknek, ugyanis két újabb unokánk fogantatásáért, és egészséges magzati fejlődéséért adhatunk hálát.

Házunkban lakó távoli rokonunkkal heti rendszerességgel hosszú telefonbeszélgetéseket folytathattam, integethettünk egymásnak az erkélyről, lelkesítő igéket, képeket, keresztény filmeket ajánlhattam a figyelmébe.

Egyik fiunk küldött egy szellemes videót: műveleti igazgatói állásra keresnek jelentkezőt, napi 24 óra, heti 7 nap, évi 365 nap munka,

fizetés nincs. Megfejtés: anya.

Házunk előtt autóval elhaladva vagy megállva gyerekeink rendszeresen felhívnak, mi az ablakból integetünk, közben telefonon beszélünk. Élelmiszerekkel, védőeszközökkel, virágokkal láttak el bennünket, videokonferenciákon unokáink távoktatásában segíthettünk naponta, és láthatuk, hallhattuk őket, részt vehettünk az életünkben. Röviddel egy ilyenvasárnapi "közös ebéd" után megszólalt a telefonunk, és egyik menyünk kérte, hogy hívjuk fel az emeletünkre a liftet. Amikor kinyílt a felvonó ajtaja, abban az ajándékaikon kívül működött egy kis felvevő is, hogy a fülkét visszahívva, ők is láthassák örömtől meglepett arcunkat.

☞ ITTÉS-VENÁSCH ESZTER

Búcsú a Templomépítő Alapítványtól

Pár hónapja ünnepeltük a farkasréti kis templomunk felépülésének 25 éves évfordulóját. 1991-ben a templomépítés segítésére hoztuk létre a Kelenföldi Templomépítő Alapítványt, tíz alapító alaptökéjével: Bánsági Miklós, Bányai Miklós (†), Formanek István, dr. Győri József (†), Korompay Géza, Páhánné Kovács Zita, Pál Károly (†), dr. Solymosi János (†), dr. Sulyok Zoltán, dr. Tomcsányi László. Isten iránti hálával köszönjük meg nekik, hogy segítségükkel felépülhetett a templom. Az első évtizedekben az évenkénti bevétel milliós nagyságrendű volt, az utóbbi években 50 000 Ft alatti. Be kellett látnunk, hogy az alapítvány a célját megvalósította, az alapítók új célt nem határoztak meg. Ezért néhány éve a bíróságnak benyújtottuk a megszüntetés iránti kérelmet. Isten és a bíróság malmai lassan örölnék, de végül megkaptuk a hivatalos értesítést a megszüntetésről. Nagyon köszönjük mindenki adományát és 1 %-os felajánlását, aki hozzájárult a működéshez, és kérjük, az alapítvány számlaszámára már ne utaljanak.

KÖSZÖNETTEL: MÁDY REZSÓNÉ KURATÓRIUMI ELNÖK

A kamera innenső oldalán

Beszélgetés László Dávid egyházfival, az online istentiszteleti alkalmak operatőrével és vágójával

ML: Dávid, te voltál a kelenföldi karantén-istentiszteletek felvételeinek lebonyolítója és összeállítója. Hogy érzed magad ennek az új kihívásnak a vége felé?

LD: Összességében jól éreztem magam, igazából nagyon izgalmas volt minden viszontagsággal együtt, mivel szeretem ezt a műfajt! Persze megterhelő is volt, főleg mivel a kicsit több, mint két hónap nagy részében még a régi laptopommal dolgoztam, aminek

a kapacitása korlátozott volt a felvételek összeállításához. Ezért előfordult, hogy hajnalban is dolgoztam egy-egy vágással, mert az a gép egy negyven perces anyagot több, mint három órán keresztül exportált. Ezalatt persze nem lehetett semmit csinálni, belenézni sem, hogy tényleg jó lesz-e... A húsvéti intenzív, több nagyobb istentiszteletet jelentő időszak kemény volt ebből a szempontból. Miután lett egy új laptopom, jócskán felgyorsult a folyamat.

ML: Hogy indult ez az időszak? Mennyire volt ismeretlen terep számodra a telefonos filmkészítés? Milyen tapasztalatokat szereztél, miket tanultál?

LD: Voltak amatőr filmes pályázatok, melyekre próbálkoztam beadni az akkori kezdetleges eszközeimmel készített munkákat, de sajnos nagy eredményeket nem értem el, mégis sok tapasztalatot, gyakorlatot adtak ezek a kísérletek.

Többben kérdezték is tőlem, mivel vágok. Most más vágóprogramot használok, a Filmora9-et, ami felhasználóbarátabb, mint

a korábban használt Sony Vegas Pro, azt már inkább a haladóknak ajánlanám. A Filmora9-cel mindent meg lehet valósítani, amit egy amatőr filmes szeretne, könnyű kezelni.

Sok mindent tanultam ez alatt a két és fél hónap alatt, de sokat jelentett, hogy volt már némi tapasztalatom. Még a tilalom elején megjelent az Evangélikus Életben egy összeállítás, tanácsgyűjtemény az online alkalmak készítéséhez, és ahogy olvastam, jöttem rá, hogy ezeket szinte mindig betartom, zsigerből odafigyelek rájuk.

ML: Sokan kíváncsiak a technikai háttérre. Milyen eszközökkel dolgoztál?

LD: Még jóval a kijárási tilalom előtt a filmes ambícióim arra készítettek, hogy olyan telefont vegyek, aminek nagyon jó a beépített kamerája. Négytagú kamerarendszer, 48 megapixel, 120°-os torzításmentes látószög, ezekkel könnyen felveszi a versenyt a jóval drágább árkategóriás, rendes kamerákkal. Büszke vagyok rá. :)

ML: Szkeptikusak is voltunk, amikor láttuk, hogy telefonnal készül a felvétel, de meglepően jó anyagok születtek.

LD: Gondolom, hogy meglepő volt. De azért nemcsak a telefonon múlik. A másik nagy kihívást a hang jelentette, mert bár a telefonom nagyon jó képeket csinál, a hangrögzítés nem az erőssége. Ezt tudtam jól, ezért mikor még el sem kezdtük az első felvételeket, már beszereztem egy gömbfejes mikrofont az alacsonyabb árkategóriából. Aki már próbálkozott ilyesmivel, hallhatja is a felvételek egy részén, hogy jobb a minősége, mintha egy telefon beépített mikrofonjával rögzítettem volna, de még így is érkeztek jogos visszajelzések, hogy a hangerő nem az igazi. Ezért vettem egy puskamikrofont is, ami jobban veszi a hangot, de csak egy adott szögtartományban, ezért mindig figyelni kell ilyenkor az irányra. Ezek nüanszok, de mégis képes az ember haja égnek állni tőlük, és nagy tisztelet a szolgáltatóknak, akik két felvétel között türelmesen vártak rám, amíg beállítgatom a dolgokat. A puskamikrofon viszont már jól szűrte a zajokat, ezért tudtuk a templomlépcsős áhítatot is megvalósítani.

A harmadik kulcsfontosságú eszköz, amiről beszéltem már, a laptop, amelyenél szükséges egy komolyabb videokártya, rengeteg

memória, és egy újabb processzor, hogy tudja kezelni a videóanyagokat. Az első laptopnál előfordult, hogy annyira leterhelte a program a gépet, hogy nem is láttam, mit csinállok, vakon kellett vágnom, és eldöntenem, hogy hova kell illeszteni, hol kell szerkeszteni a dolgokat. Ez nagyrészt jól működött, szerencsém volt, de volt olyan, például Farkasréten, amikor a Kingáról készült felvétel picit megcsúszott.

ML: Milyen volt a munkatársakkal, szolgáltatókkal dolgozni?

LD: Alapvetően az egyszerű áhítatokat könnyű volt felvenni, ott minden gördülékenyen ment. A nagyobb alkalmaknál már más volt a helyzet, mert minél többen voltunk, annál több szempont, ötlet került elő, amit mérlegelni kellett. Eltartott egy ideig, míg tisztáztuk, hogy mikor, kinek a kezében van a „rendezés”. Sokszor szembesültünk olyasmivel is, hogy az alkalom felelősenek voltak elképzelései, mit hogyan lehetne, ki és mi hogy mutatna jól, és mindenkinek időbe telt meg tanulni, hogy sajnos, amit elképzeltünk, az a kamerán keresztül nem mindig megvalósítható. Ezeket általában nekem kellett kimonda-

ni... Az ilyen médiaspecifikus dolgokat sajnos nem nagyon tanítják a lelkészeknek. :)

ML: Igen, ez teljesen így van.

LD: Ezt a látásmódot is el kell sajátítani, hogy ami élőben a szemnek természetes, az a felvételen nem úgy mutat, a kamera nem olyan “ügyes”, ezért előfordul, hogy ami egyébként jól mutatott, látványosnak készült, az a képernyőn elveszett.

ML: Hány felvételen vagyunk túl? Számodra melyik volt a legemlékezetesebb? Bravúrok, bakik, kulisszatitkok...?

LD: Puskáznom kell... Rengeteg felvételt készítettünk, összesen, azt hiszem, huszonnégy alkalmat, istentiszteletet, áhítatot, gyermekistentiszteletet, kézműves progra-

mot. Munkaórán ez hatványozottan többet jelent huszonnégy-nél (nevet). Hát, bakijaink voltak, az biztos. Mindannyian tanultuk ezt a dolgot.

Különleges megoldásokra szükség volt, pl. amikor Bence Gábor kitalálta, hogy milyen jó lenne virágvasárnap, ha a Lasztóczi lányok egy-egy ág aranyesővel bevonulnának az oltárhoz. Azért, hogy a lányokat is lehessen látni a pados végéről, muszáj volt kitalálni, hogy hogyan tudna előtűnik menni a kamera. Ilyen állvány telefonhoz nem kapható, így levettem a porszívónk tetejét, és beleállítottam a dobba a kameraállványt, mivel azon vannak görögök, hogy tudjam követni a bevonulókat. Csodák csodájára egész jól működött (nevet).

ML: Lelkileg milyen utazás volt számodra 2020 börténének, húsvétjának és az azt követő vasárnapoknak, nagyobb ünnepeknek az összes igehirdetését végigkövetni? Töltődik, vagy inkább telítődik ilyenkor az ember?

LD: Ami nem látszik a végeredményből, az az, hogy nagyon nehéz megélni az alkalmat a felvétel közben. Ez különösen nehéz volt az ünnepi időszakokban, amikor

idő szűkében tömbösítve vettük fel a liturgiai részeket. Ilyenkor telítődés volt a tömör egymásutánosság miatt. Nem árulunk zsákba-macsát, az alkalmak nagy részét darabokban vettük fel. Egyrészt a filmes szakma ilyen, másrészt sokszor csak így volt kivitelezhető. Többen jelezték, hogy ez látszik, de ezt vállaljuk, ez hozzátartozik az online műfajhoz. De remélhetőleg így is átjött az üzenet.

Nekem is időbe telt, mire oda tudtam lelkileg is figyelni magára az istentiszteletre felvétel közben. Két élményt szeretnék itt megosztani ezzel kapcsolatban. Az egyik épp az egyben felvett nagycsütörtöki áhítat, ami nekem akkor sokat adott. Az intim hangulatával a tanácstermi sarokban, Németh Sanyi gyönyörű spinét-játékával, Blázy Árpai igehirdetésével. Azt hiszem, ott mindnyájan át tudtuk élni, hogy ez egy áhítat. A másik pedig a te templomlépcsős áhítatod. Nagyon tetszett az igehirdetésed. Egyrészt mert szeretem Pilinszkyt, másrészt együtt tudtam rezonálni a vezérgondolatoddal. Ezen az áhítaton Gáncs Tamás áldása alatt pedig történt valami olyan, amit a képernyőn, a kamera túloldalán sajnos nem lehetett látni, csak én láttam és éltem át. Ta-

más könyörgő imádsága után, az áldás alatt pont kisütött a nap. Az áldás szövege ezzel a természeti jelenséggel valami olyan körtáncot járt, hogy tényleg azt lehetett érezni, ott van Isten. Meg is álltam és le is csuktam a szemem egy pillanatra, pedig figyelmem kellene ilyenkor a felvételt... Ezt a csodát, ahogy éppen mindenem keresztül mesél az Isten, a templomtorony árnyéka miatt, ami pont a lépcsőre vetült, csak én élhettem át, ez pont olyan dolog, ami nekem megadatott a kamera innenső oldalán.

ML: Üzensz-e valamit, vagy mesélnél-e valamit a gyülekezeti tagoknak erről az időszakról, a kamera másik végéről?

LD: Sokan jeleztek vissza, hogy nagyon hálásak a felvételekért, ezeket nagyon köszönöm mindenkinek, lélekmelengető ennyi bátorítást kapni! Különösen Bencskó Katinak, aki heteken keresztül próbált elérni a visszajelzésekkel, köszönettel, amiket akkor sajnos nem kaptam meg, mert a régi telefonszámomra küldte, amit az előző hírlevélből nézett ki, azóta pedig már megváltoztattam. (László Dávid egyházfink száma tehát itt is: 06 70 426-2859 – a szerk.) Ez sajnos csak a napokban derült ki,

ezért Kati, itt is szeretném megköszönni a kitartásodat, kedveségedet! :) És mindenki másnak is, aki valamilyen módon reagált, visszajelzett, az építő javaslatokat, amiktől alkalomról alkalomra jobbak lettek a felvételek, különösen Szepesfalvy Ákos felügyelőnknek és Müller Gyurinak.

Azt szeretném még üzeni a gyülekezeti tagoknak, hogy jó néhány videóba raktunk rejtett apróságokat, amelyeket, ha felfedeznek, szeretettel várom, hogy elküldjék nekem. Érkezett már pár megoldás, de biztatok mindenkit avatottabb szemmel is újranezni a felvételeket.

☞ MOLNÁR LILLA

ZOOM – A karanténban is együtt

Digitális alkalmakat tartottunk a járvány alatt

A koronavírus-járvány szomorú következménye volt, hogy elszakított egymástól családokat, barátokat, gyülekezetet. A modern technológiának hála azonban nem kellett lemondanunk egymás vigasztalásáról, és bár az ilyenfajta találkozások csak töredékesen adják vissza a személyes kontaktust, Isten áldása így is megmutatkozott ezeken az alkalmakon.

Az emberi kreativitás sokszínűsége mutatkozott meg a járvány alatt. Gyülekezeti alkalmaink pótlására számos módot találtunk. A szokásos heti imaórákat telefonon, konferencia beszélgetésben tartották meg, a presbiteri imaközösséget pedig a Google Hangouts alkalmazásban. A ZOOM alkalmazás nagy kedvenc lett gyülekeztünkben is, ezen keresztül gyűltek össze a tagok a szenior férfikörre, de a középkör, a lakásifi, a presbiteri gyűlés, a kibővített elnökségi és a konfirmációs alkalmak, valamint a lelkészgyűlések is ezen keresztül bonyolódtak. A biblia-magyarzatok sem maradtak el a női kör és a kismamakör számára; a kisfit, apakört is sikerült online megtartani. Mindezek mellett lelkészeink aktívan végezték a telefonos lelkigondozás szolgálatát. A messenger video chat is lehetőséget adott a találkozásra, remekül

lehetett használni a jegyesoktatások, felnőtt keresztelő felkészítések és az esperesi egyeztetések megtartására is. Jób könyvét is együtt olvashattuk a karantén alatt, ennek magyarázatát hetente négyszer küldték ki lelkészeink emailen és facebookon keresztül, ahogyan négy részes böjti sorozatunkat is ezeken a csatornákon keresztül juttatták el hozzánk. Az istentiszteleti felvételek sem maradtak el. Nem lehet elégszer megköszönni minden segítséget azoknak, akik bármilyen módon segítettek gyülekeztünk munkáját ezekben a nehéz napokban.

Asztalos György így emlékezett vissza a telefonos imakörökre:
Imakörök a vesztegészár idején

Az elmúlt hetekben a havonta, csütörtök esténként tartott gyülekezeti imaközösség tagjai úgy határoztunk, hogy hetenként

imádkozunk közösen. Vezetőnk, Győriné Irénke néni emailben előző nap elküldi az Útmutató valamelyik igéje alapján összeállított áhítat szövegét, majd másnap hat telefon összekapcsolása segítségével találkozunk. A presbitérium tagjait hét éve hívom imaközösségre a keddi gyűlések előtt, és most ezt is heti gyakorisággal tartjuk meg néhányan a számítógép segítségével. Szeretettel osztom meg a gyülekezettel az alábbi igei gondolatokat, amelyeket a járvány ideje alatt kaptam: Amikor az Úr Saulhoz küldte Anániást, Saul hitre jutását ezzel adta tudtára: íme imádkozik. Ha bizonytalanok vagyunk hitünkben, erősítsen az

a lehetőség, hogy imádkozhatunk. Belső szobánkban magunkban kell-e lennünk, amikor imádkozunk? Igen, de Jézus felszólítása (ti azért így imádkozzatok) közös imára is hív. Sokan tudjuk, hogy nehéz hosszabb ideig a láthatatlan Isten előtt maradni, és rá figyelni. Ebben segít az együtt imádkozó közösség, mert amíg csendben hallgatom egy-egy testvérem imáját, inkább meg tudok maradni az imádság állapotában. Akik esetleg idegenkednek a közös imádságtól, bizonyára ők is örömmel vesznek részt gyülekezeti közös éneklésben, ami nem más, mint a közös imádkozásnak egy másik módja. Akik pedig talán szoktunk letér-

delve imádkozni, tudjuk, hogy ez a testhelyzet nemcsak a mindenható Isten előtti megalázkodásunkat fejezi ki, hanem segít jobban és hosszabb ideig folytatni az imádságot. Ne csak a bajban vigyük Isten elé kéréseinket, hanem engedjük Pál apostol felszólításának: szüntelenül imádkozzatok! Igen, a bajban félünk és kérünk, de ezeket a kéréseket előzze meg az ige, Isten megszólítása, dicsőí-

Múzeum karanténban

Vannak váratlan helyzetek az életben, amelyekre nem lehet előre felkészülni. Ahogyan világszerre senki sem készült a járványra, úgy az Evangélikus Országos Múzeumot is váratlanul, meglepetésszerűen érte a pandémia. Éppen gőzerővel dolgoztunk a legújabb időszaki kiállításunkon, amikor a helyzet komolyra fordult, és a múzeumot kénytelenek voltunk bezárni. Ekkor két lehetőség állt előttünk, vagy sodródunk az eseményekkel és kivárjuk a járvány lecsengését, vagy megpróbálunk valami újat kitalálni. Nos, mi az utóbbit választottuk. Először is befejeztük az új időszaki kiállítás, „Pulszky Ferencz ajándoka”

tése, a hálaadás, a bűnvallás és a másokért mondott közbenjárás. Pünkösöd után ezzel az igével zárom az imaközösségeinkről szóló beszámolómat, és imádkozásra hívom testvéreimet: senki sem mondja: „Jézus átkozott”, aki Isten Lelke által szól; és senki sem mondhatja: „Jézus Úr”, csakis a Szentlélek által (1Kor 12:3).”

☞ HARMATI CILI

rendezését és az előre meghirdetett időpontban, március 26-án, csütörtökön délután 18.00 órakor meg is nyitottuk azt, de ezennel rendhagyó módon, az eddigiektől eltérően, virtuálisan. Az internet segítségével több résztvevője volt a megnyitónak, mint ahányan a múzeumban elértek volna! Noha minden kiállításrendezőnek fontos, hogy minél többen látogassák az általa rendezett kiállítást, hogy átadhassa a megfogalmazott üzenetet, ez mindenképpen új élményt jelentett számunkra.

A múzeumnak ugyanakkor jól összeszokott, összetartó csapata van, de ennek a csapatnak a tagjait is szétválasztotta a karantén.

Az otthoni online munka új hívást jelentett mindenkinek. A múzeum egyik legfontosabb feladatát, a közönséggel való aktív kapcsolattartást kellett újraértelmeznünk. Egymás után születtek az online elérhető, hasznos időtöltést, kreatív foglalkozásokat ajánló videók és kvízek, köszönhetően a lelkes múzeumpedagógus párosnak, Kondor Boglárkának és Borókay Zsófiának. Online karanténpályázatot hirdettünk, és noha a számadatok még most sem véglegesek, hiszen a bezártság még tart és az érdeklődés töretlen, a látogatottság pedig folyamatosan nő, büszkén állapíthatjuk meg, hogy a résztvevők és a pályázatra jelentkezők száma tekintélyes. A hasonló pályázatokat hirdető országos nagymúzeumokhoz képest is jelentős számú résztve-

Beszámoló a távoktatásról

Azon a nagyon régi utolsó pénteken, március közepén mondtam a diákjaimnak, hogy vigyék haza a munkafüzetet is, mert itt néhányunknak van egy olyan érzése, hogy nem fogunk egyhamar visszajönni. „A rajzdobozt is vigyük?” – ilyenek a gyerekek,

vő (közel egyharmada azoknak) azt mutatja, hogy sikerült olyan témákat választani és olyan feladatokat készíteni, amelyek által az érdeklődők száma az evangélikus múzeum eddigi látogatókörét jóval meghaladja és megszólított másokat is.

Reményünk természetesen továbbra is az, hogy minél előbb megnyithassuk a múzeum kapuit és személyesen is fogadhassuk a csoportokat, de a mai helyzet rávilágít egyben arra is, hogy mennyire fontos az online jelenlét, a 21. század kommunikációs lehetőségeinek minél szélesebb körű kihasználása. Ne feledjük el, hogy fedezzük fel és kattintsunk rá a www.evangelikusmuzeum.hu-ra.

☞ HARMATI BÉLA LÁSZLÓ

mert volna a rajztanár, hiszen az a heti egy rajzóra nem sokra elég. De otthon lehetett vele hosszan szöszölni. Meg is lett az eredménye, még virtuális kiállítást is rendeztünk a Google Classroom drávjában.

Persze így leírva, így a végére érve olyan, mintha milyen szép és kellemes lett volna ez a soha nem látott, soha el nem képzelt távoktatás. Pedig nem, alapvetően szörnyű volt és nehéz, fárasztó és fájdalmas. Mindenünk fáj, sosem értünk a munka végére, és közben mi magunk is ki voltunk éhezve a kikapcsolódásra, ami az éjjel-nappal felénk áradó online feladatok-megoldások közben szinte elképzelhetetlennek tűnt. Aztán persze belejöttem én is, mint sok más kollégám. Mire vége lett az egésznek, addigra már nagyon ügyesen kezeltem a számítógépet és az összes alkalmazást. Legközelebb már nem a nulláról indulok.

A legizgalmasabb élményeket pedig talán osztályfőnökként éltem át. Kitaláltam, hogy a nyolcadikosaim arcképeiből mágnesfótokat rendelok, és a hűtő ajtaján hetente ültettem őket. Aztán küldtem a feladatot a padtárs-beszélgetéshez. Készítettünk kollázs üzeneteket a leendő ötödikesek-

nek, és videóüzenetet Pistinek, egy pestkörnyéki roma kisfiúnak. Igen, talán ez volt a legnagyobb kaland, számomra legalábbis. Hogy egész sok nyolcadikosomnak sikerült rávennie magát, hogy az egyéni gátlásokat és szégyenlősséget átlépve személyes üzenetet készítsen egy ismeretlen kisfiúnak. Pistit és a tanodáját eredetileg egy tavaszi osztályprojekt keretén belül látogattuk volna meg, amit – sok más tervvel együtt – elvitt a járvány. De végül Pisti, a bátor tízéves, küldött egy videót magáról, amire aztán már muszáj volt lépni. Ebből lettek a Pisti-videók, olyan rövid, egyszemélyes üzenetek egy szegény, a diákjaim által nem ismert világba, amik ott, az aszfalt nélküli utcákon egy kisfiút felemeltek, távlatot adtak. De ehhez mindenkinek egyedül kellett egy lépést megtennie.

Talán erről szólt leginkább a távoktatás: hogy nincs többé osztály és csapat és többiek, hanem minden rajtam áll. Nekem kell elküldenem azt a feladatot, nekem kell beszélnem a videóba, nekem kell bekapcsolnom a kamerát, nekem kell rácsatlakoznom az online órára, nekem kell rákattintanom a linkre. Különben nemlétezővé válok – válik a diák, és ez ijesztő

volt. Hiszen az osztályteremben a dolgok megtörténtek, csak be kellett fáradni az iskolába. Az online térben viszont nem.

De ha sikerült az aktivitás, az önálló lépés, a tett, akkor nagy

eredmények születtek! És nagy élmény volt ezt megtapasztalni – tanárnak, diáknak egyaránt!

✉ ITTZÉS SZILVIA

Virtuális Szélrózsa 2020. júl. 15-19. ANNYI MINDENT HORDOZUNK

Ha nyár, akkor két évente Szélrózsa! Bizonyosan sokan szeretitek, várjátok ezt a találkozót időről időre a kelenföldi gyülekezetben is. Idén nyáron a mögöttünk lévő ta-

vasz következményeként úgy döntött az egyházi vezetőség, összhangban a Szélrózsa szervező stábjával, hogy nem tartjuk meg a tervezett találkozót Gyulán.

A megálmodott, megszervezett Szélrózsa-csomagot szeretnénk átvinni a következő évre, és nagy reményiségünk, hogy jövő nyáron nem kell majd ilyen nehéz döntésekkel szembesülnünk, hanem végre fizikai valónkban is össze tudunk majd gyülekezni Istennel és emberekkel, egymással.

De mi lesz addig is? Úgy gondoltuk, hogy kibőjtöltük az elmúlt két évben a találkozó hangulatát, programjait, és hogy idén nyáron se maradjunk Szélrózsa nélkül, az eredeti időpontban (2020. 07. 15-19.) virtuálisan jelentkezzünk a megszokott szélrózsás elemekkel, programokkal. A honlapon, facebookon és a közösségi média egyéb csatornáin lehet majd velünk találkozni áhítatok, beszélgetések, koncertek, imameditációk, éneklések, zenélések formájában, a megadott időben minden este 1,5-2 órában. Ennek a különleges alkalomnak a mottóját, „Annyi mindent hordozunk”, a Zarándokének ismert dalából kölcsönöztük. Alapigénk Ézsaiás 53. fejezetéből a 4. vers, Isten szenvedő szolgájáról, aki „a mi betegségeinket viselte, a mi fájdalmainkat hordozta”. Szerettük volna kifejezni azt képekben és szavakban

is, hogy komolyan vesszük, hogy az ember, mindenki, terheket hordoz, hibáinak, döntéseinek a következményét, vagy azt, amit másokért veszünk magunkra. A világ, és benne az ember bűnét Jézus Krisztus elhordozta egyszer és mindenkorra, ugyanakkor velünk van az életünkben, és velünk hordja a különböző méretű, formájú, színű és nehézségű csomagjainkat, és az egész valónkat, amik és ahogy vagyunk...

Erről és az ehhez kapcsolódó dolgainkról gondolkodunk, beszélgetünk, szólunk, énekelünk a virtuális Szélrózsában idén nyáron! Várunk benneteket!

☞ MOLNÁR LILLA

A farkasréti gyülekezet is komolyan vette a Védekezési Szabályzat előírásait

Újbudán biciklis angyalok vitték szét az Evangélikus Életet, a Hírlevelünket, és a maszkokat, amit országgyűlési képviselőnk Simicskó István adott át hivatalosan Gáncs Tamás igazgatóelkészítőnknek

Exaudi vasárnapján a templomlépcsőről közvetítettünk áhítatot

A fakereszt nagypéntektől mennybemenetelig

A mennybemeneteles istentisztelet oltára a keresztelői emlékfánál

Tanévzáró mini-vespera a Fővárosi Protestáns Kántorátus szolgálatával

Tanévzáró gyermek-istentisztelet a kertben

A templom kertje hosszú idő után újra gyermekekkel volt tele a gyermek-istentiszteleten

A húsvéti gyermek-istentisztelethez használt legőpítmény
(Molnár Lilla és Gáncs Máté alkotása)

Jaspers a teknős is szerepelt az online húsvéti
gyermek-istentisztelethez hívogató videóban

Gyülekezetünk életéből

A veszélyhelyzet kihirdetése miatt, egyházvezetőink felhívásának megfelelően a presbitérium a lelkészválasztási folyamatot felfüggesztette, és a két parókus lelkész által közösen jegyzett javaslat szerint a következő tanévre **Molnár Lilla személyében félállású beosztott lelkészt** kért Fabiny Tamás püspök úrtól. Püspök úr támogatta a kérést, és 2020. szeptember 1-től 2021. június 30-ig hozzájárult Lilla félállású beosztott lelkészi szolgálatához egyházközségünkben. Kérjük Isten gazdag áldását Lilla szolgálatára közösségünkben, gyülekezetünk javára és Isten dicsőségére!

Március 23-án indítottuk útjára a 44 részből álló **Jób sorozatunkat**, melynek keretében parókus lelkészeink heti négy alkalommal osztották meg felváltva gondolataikat egy-egy fejezet kapcsán levelezőlistáinkon és online felületeinken. Hálásan köszönjük a testvérek érdeklődését, biztatását és a sok pozitív visszajelzést!

Gyülekezetünk **imaóra** közössége minden csütörtökön tartott/tart

telefonos imaalkalmat, ami minden kedden a presbitereknek szóló zoomos imaórával egészült ki. Hálas köszönet a szervezőknek, Dr. Drenyovszky Irén és Dr. Asztalos György testvéreinknek hűségük szolgálatukért!

Április 22-én, a csernobili atomerőmű-katasztrófa (1986) kapcsán Jn 6,54-56 alapján Blázy Árpád tartott áhítatot a **DUNA TV Hajnali gondolatok** című műsorában.

Pál Diana orgonista-kántor testvérünk a május 12-ei online presbiteri beszélgetésen bejelentette lemondását a kelenföldi szolgálatáról, 2020. augusztus 31-ei hatállyal. Megköszönve hűséges szolgálatát, Isten gazdag áldását kérjük és kívánjuk további életére, szolgálataira!

TRIANON 100 alkalmából június 4-én délután a mi harangjaink is megcsendültek. Ennek apropóján a technika segítségével egy-egy videós imádságot váltottunk a sepsiszentgyörgyi gyülekezettel, melyre testvérkapcsolatunk 80. évfordulója is igazi alkalmat adott.

Az imádságok TRIANON 100 címen megtekinthetők gyülekezetünk YouTube csatornáján.

Június 12-én tartotta **évadzáró alkalmát** a Középkör közössége. Ebben a tanévben az ószövetségi kispróféták könyveit tanulmányoztuk.

Június 14-én a templomkertben tartottuk a **tanévzáró istentiszteletet** gyermekeink, hittanosaink számára. Köszönjük hitoktatóink – Bedecs Réka, Blázy Árpádné, Buday Dorka, Blázy Árpád, Bence Áron – hűségét szolgálatát. Szeptemberben folytatjuk!

Sajnos a júniusra tervezett hagyományos **napközis hittantáborunk elmarad**, mivel nem tudjuk biztosítani a tábor számára a szükséges higiéniai feltételeket épület-komplexumunkban.

Köszönjük a családok megértését!

Szeptember 5-én, szombaton pótoljuk be idei **Orgonaünnepünket**, amit június 6-án el kellett halasztanunk a járványhelyzet miatt.

Szeptember 20-án fél 11-kor tartjuk az idei **konfirmációi istentiszteletet**, melyet a kialakult veszélyhelyzet miatt kellett tavaszról őszre halasztanunk. A konfirmandusok beszámolója előző nap 10 órakor lesz. Az április-május-júniusi órákat a zoom alkalmazás segítségével tartottuk meg.

Hivatali rend

Lelkészi hivatal:

1114 Budapest, Bocskai út 10.
Hétfő-péntek 9–13 óra,
Csütörtök 17–19 óra.

Telefonszámok:

Lelkészi hivatal	1/361-2159
GÁNCNS TAMÁS igazgató lelkész	20/824-3703
BLÁZY ÁRPÁD parókus lelkész	20/824-2907
MOLNÁR LILLA beosztott lelkész	20/824-6202
BUDAY DORKA hitoktató	20/824-5370
BEDECS RÉKA hitoktató	20/775-3891
BENCE GÁBOR kántor, karnagy	20/824-4524
NÉMETH SÁNDOR kántor	20/824-2762
RÁKÓCZY-KISS ESZTER irodavezető	30/455-5265
PORTIK ÁGNES pályázati referens	20/380-0852
LÁSZLÓ DÁVID egyházi	70/426-2859
PÖRÖNTŐ EDINA másodegyházi	30/846-1656
MÜLLER GYÖRGY kertész, karbantartó	20/573-3140

Kelenföldi evangélikus hírlevél

A Budapest-Kelenföldi Evangélikus Egyházközség ingyenes lapja

1114 Budapest, Bocskai út 10. kelenfold@lutheran.hu,
Fent vagyunk a Facebookon: Kelenföldi Evangélikus Gyülekezet

Szerkesztőség: BERNHARDT DÓRA, BODNÁR-ILLÉS ZSÓFIA, BLÁZY ÁRPÁD, GÁNCNS TAMÁS, HARMATI BÉLÁNÉ, ISÓ M. EMESE, ITTÉS-VENÁSCH ESZTER, SZABÓ KINGA,
Szerkesztőségi ügyekben kereshető: BODNÁR-ILLÉS ZSÓFIA (tsolfizz@gmail.com)
Megjelent 200 példányban. A lap készítéséhez adományokat elfogadunk, melyeket a templomi perselybe kérünk betenni.

Felelős kiadó: Szepesfalvy Ákos; Nyomdai előkészítés: Kovács András;
Nyomdai kivitelezés: Vareg Hungary Kft. (www.vareg.hu); Felelős vezető: Egyed Márton

